

Af Buyur Üstad

– Dođukan İÇİL · 10 Şubat 2012

·
·

Şarhoş olmuşsak ne var yani?
Biri şarabın mantarını açık unutmuş,
Bizi de içmiş sayıyorlar...

Yolsusuz bu ara, af buyur üstad,
Pabucumuzu bile rehin bıraktık bir ayakkabı boyacısına,
Geldiğimiz anlaşılır lakin,
Şehir merkezinde olsak duymazdın takunyanın tıngırtısını.
Neysel ki mektepliyliz,
Henüz bırakmadık bacaklarımızı bir telin dikeninde
Yahut da bir askeriye revirinde.
Velhasıl, her şey tamam üstad,
Şimdi bize yol gerek...

Düş kurmayı bilen birini bulmalı,
Bir tek onda bulunur bize yol gösterecek atlas,
Bakarsın kayboluruz avcumuzun içinde.
Yatak yorgan istemez,
Biz meşeden yapmayız yatağımızı,
Gömleđimizin cebinde kozalanır tırtıllar,
Meşenin bir dalında kıvrılırız.
İpimizi kopardık ya artık şehir merkezinden,
Yazarız elbet baca gibi tütersek,
Atlasımız da var zira biterse tütünümüz,
İstikamet Şirince,
Şimdi bize kan gerek...

·
·

Fotođraf: George Seurat

·
·

şubatikibinoiki